

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

57. Mariophilvs Sacerdos ex affectu erga B. V. plures infantes baptizat in Nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti: ac Intemeratæ Virginis Mariæ; quâ additione merè accidentali forma substantialis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

sed auferendo, & melius quid sanctitatem scilicet animæ substituendo Virgent. Ipsæ etiam Bullæ confirmantes oracula viuæ vocis reuocantur per clausulas illas *non obstantibus.* Ergo. Resp. ex dictis, oracula viuæ vocis sic bullata non esse amplius mera oracula viuæ vocis; reuocationi autem etiam istorum obstare multa videri potuerunt, quæ per dictas clausulas remouentur.

LVII. *Mariophilus pius Sacerdos & Cultuè B. Virginis apprimè deditus frequenter baptizat infantes in Nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti, ac Intemeratæ Virginis, vt eos sic Deiparæ singulares Clientes constituat, & vicissim Beatiss. Virginem ipsdem peculiarem Patronam exoret. Queritur. Vtrum Sacramentum sic collatum subsistat & valeat?*

Videtur non valere. Ita nonnulli apud Dianam P. 2. Tr. 15. resol. 48. Nam forma est falsa ex additione vltimorum verborum, vt aperte etiam docet Vasquez in 3. part. D. 129. c. 7. n. 107. hæc autem verba in illa forma involui, probatur. Tum quia Mariophilus non habet voluntatem verè baptizandi, antequam vltima verba proferantur. Ergo æquè hæc, ac priora formam ingrediuntur. Tum quia omnia verba eodem modo pronuntiantur. Ergo eodem etiam modo significant nomen & authoritatem Beatiss. Virginis, atque nomen & authoritatem SS. Trinitatis, quod veritati formæ repugnat. Resp.

Resp. Sacramentum prædicto modo administratū, valere ac subsistere. Ita D. Thom. 3. part. q. 60. art. 8. S. Antonin. Syluest. Henriquez, Suarez, Coninck & alij plures, quos citat & sequitur P. Dicastillo Tr. 1. de Sacram. in Gen. D. I. n. 159. qui omnes docent, Sacramentum sub talibus verbis administratum non valere, si significetur, æqualiter concurrere Deiparam cum SS. Trinitate: valere verò, si solūm intendatur intercessio B. Virginis, quia nimirum in priore casu forma substantialiter mutatur, secus in posteriore, sed tantūm accidentaliter. Atqui Mariophilus non intendit æqualitatem B. Virginis cum SS. Trinitate, sed eius tantūm cultum & opem singularem, Ergo &c.

Ad fundamentum Contrariæ Sententiæ negamus, formam esse falsam ex additione ultimorum verborum, cūm hæc minimè in illa involvantur, nec illud absolutè asseruit Vasquez, vt ostendit Dicastillo lo. cit. n. 170.

Ad 1. probationem dicimus, Mariophilum habuisse voluntatem verè baptizandi, antequam vltima verba proferret, hocipsò quod ista accidentaliter tantūm adiecerit. Deinde esto, non habuisset voluntatem determinatam seu absolutam efficiendi Sacramentum per illa verba prima de SS. Trinitate, antequam proferret vltima de Beatiss. Virgine, tamen habuisset volūtatem generalem quamdam

dam, & quasi conditionalem perficiendi Sacramentum inclusam in illa voluntate facienda, quod facit Ecclesia, vel instituit Christus, quæ voluntas generalis sufficit, vt ex vi illius in eo instanti perficiatur forma, in quo finita est forma essentialis Baptismi, antequam addantur cetera accidentalialia de B. Virgine.

Ad 2. Dicimus, neutiquam omnia verba eodem modo pronuntiari; nam tum ex intentione proferentis, tum secundum commune Christianorum audientium iudicium priora de SS. Trinitate pronuntiantur, vt substantialialia; posteriora de B. Virgine, vt merè accidentalialia. Quare nec eodem modo significant & operantur; prius enim quàm vltima de B. Virgine proferantur, priora de SS. Trinitate iam perfectum suum significatum habent, & effectum ponunt; vnde denique nihil hîc veritati formæ repugnans reperitur, vt bene Coninck *n.* 73. Prudenter tamen monet Dicastillo *n.* 174. vitandas esse tales additiones; tum quod minùs conformes sint institutioni Christi, qui voluit, Sacramentorum formas certis & determinatis verbis proferri, tum quod communi vsui & præcepto Ecclesiæ in re magni momenti repugnent.

LVIII. Maxentius vir diues plures habet res raras & peregrinas, easq; nulli quidem venales proponit, si quis tamē illarū aliquam cupit, vendit eandem, quæcunq; potest pretio. *Quæritur. Vtrum licitè?*

Vi.